

A NEB MEGVIZSGÁLTA

az utak BONTÁSÁT JAVÍTÁSÁT

Elsőrendű kárvallott: a tanács — Az fizessen, aki elrontotta

HETEKIG FELBONTOTT JÁRDÁK, PIROSCSÍKOS KORLÁTOKKAL ELKERÍTETT UTTESTEK, AZTÁN GÖDRÖK, HEPEHUPÁK — GYAKORI LÁTVÁNY A FŐVÁROSBAN. A XI. KERÜLETI NEPI ELLENŐRZÉSI BIZOTTSÁG MEGVIZSGÁLTA A JÁRDA- ÉS UTTESTBONTÁSOK HELYZETÉT A KERÜLETBEN. EZ A BONTOGATÁS ÉVENTE — ORSZÁGOS VÍSZONYLATBAN — TÖBB MILLIÁRD FORINTRA BECSÜLHETŐ.

A járdák és az utak gazdái a kerületi tanácsok. Tulajdonosi helyzetből fakadóan ők gyakorolnak minden jogot és viselnek minden kötelezettséget: ők adnak engedélyt az utak felbontásához és ők írják elő a helyreállítás határidejét is.

Felbontási engedélyt leginkább az építő vállalatok, az Elektromos Művek, a Gázművek és a Csatornázási Művek kérnek.

Egyes esetekben halasztóhatásként indokolt az út felbontása és előfordul, hogy még az engedély beszerzése előtt meg kell kezdeni a bontást.

mint például gáz-, víz- és csatornacsőtörés esetén. Ilyenkor utólag adják meg az engedélyt. Ez azonban a kivétel.

A felbontott járdatestek helyreállításának jelentősége az utóbbi években megnövekedett; a XI. kerületben például 1967-ben még csak 14 275 négyzetméter burkolat bontására kértek és kaptak engedélyt, tavaly már csaknem kétszer ekkora területű útburkolat felbontását engedélyezte a tanács építési osztálya. Ezt a növekedést indokolta egyrészt a gélérthegei gázprogram, az ipari vízvezeték, a távfűtés és a telefonvezeték-hálózat bővítése.

A népi ellenőrök általános hibaként állapították meg, hogy a helyreállítást késedelmesen végzik el. A közművek érdekeltsége csupán annyi, hogy a bontást végző vállalat időben kibontsa az úttestet. A felbontott útburkolatok helyreállítása azonban már csak az elsődleges célokat kísérő „szükséges rossz”-nak tűnik.

Tekintve, hogy építési kapacitást köt le, több hetes, sőt, olykor hónapos elmaradást is tapasztaltak a népi ellenőrök. A Fővárosi Gázművek például a Halmi, a Vincellér, és a Somló utcában; az Elektromos Művek a Bocskai úton, a Mohai utcában, valamint a Daróczi és a Karolina úton, az Ipari Víz-mű pedig a Vegyész utca helyreállításával maradt el. A Villányi úton a Magyar Posta bontotta a járdát — s még ma is megvan a nyom; az Elektromos Művek pedig az Ulászló utcai bontás nyomait hagyta maga után. A gázosok a Tétényi úton vékony deszkával fedték be a gödröket; s még mindig fellelhetők az ipari vízvezeték nyomvonalai a Bükköny utcában.

S ahol helyreállítják az úttestet, ott is sok a kíváncsi.

Általános hiba, hogy a javításhoz használt aszfalt nem azonos minőségű a felbontottal. Ez elsősorban nem esztétikai kifogás, hanem a későbbi felfagyások, beázások forrása lehet.

Egyes építési vállalatok felületesen végzik el a

visszatöltött talaj tömörítését, s akad arra is példa, hogy olyan vállalat végzi a helyreállítást, amelynek nincs is útépítéshez szükséges munkagépe. A Badacsonyi és a Szüret utcában, a Somló, az Orlay és a Ménesi úton alig egy évvel az út helyreállítása után már süppedések vannak.

Változatlanul gondot okoz és megoldásra vár az utak minőségének ellenőrzése. Az út- és járdaburkolatok a tanács tulajdonában vannak. A tanácsoknak viszont nincsenek szakembereik, akik ellenőrizhetnék a keletkezett károkat. Az útbontó vállalatok és intézmények saját költségükön végeztetik a helyreállítási munkákat. Úgy tűnik, az az egyetlen cél vezérli őket, hogy minél olcsóbban „úszsák meg” ezt a nemkívánatos feladatot.

A rossz minőségű munka és a baleseteket okozó utak jogi következményei a tanácsokat terhelik. Gyakran fizetnek kártérítést a balesetekért, sőt, az is előfordul, hogy néhány hónap vagy év után saját költségükön kényszerülnek helyreállítani az utat, anélkül, hogy az igazi mulasztókra háríthatnák ezeket a következményeket. Ez jelentős károkat okoz a tanácsoknak.

A burkolatbontás elszaporodása — legalábbis átmenetileg — a népi ellenőrök véleménye szerint feltétlenül indokolja, hogy a kerületi tanácsok gondosan ellenőrizzék az út-

helyreállítási munkákat, s a már eddig átvett utakat is. Javasolják a kerületi tanácsoknak: vizsgáltsák felül az utakat, s ha hibát találnak, tulajdonosi jogaikkal élve, szorítsák a hibák kijavítására a hanyag munkát végző vállalatokat.

(d. k.)

Szőnyegen: a szőnyeg

KÉSZÜL A MAGYAR GYÁRTMÁNYÚ TEDDY-BEER

A Lakástelex Vállalat az idén a termelés fejlesztésében

a szőnyeggyártást tűzte elsődleges feladatává: taitai és soproni üzeme részére, húszmillió forint értékben vásárolt az NDK-tól modern szőnyeggyártó gépeket.

Négy gép úgynevezett finom osztású fésűsfonalból magas értékű, jó minőségű velur szőnyeget gyárt. Az új terméket már az őszi vásáron bemutatja a vállalat.

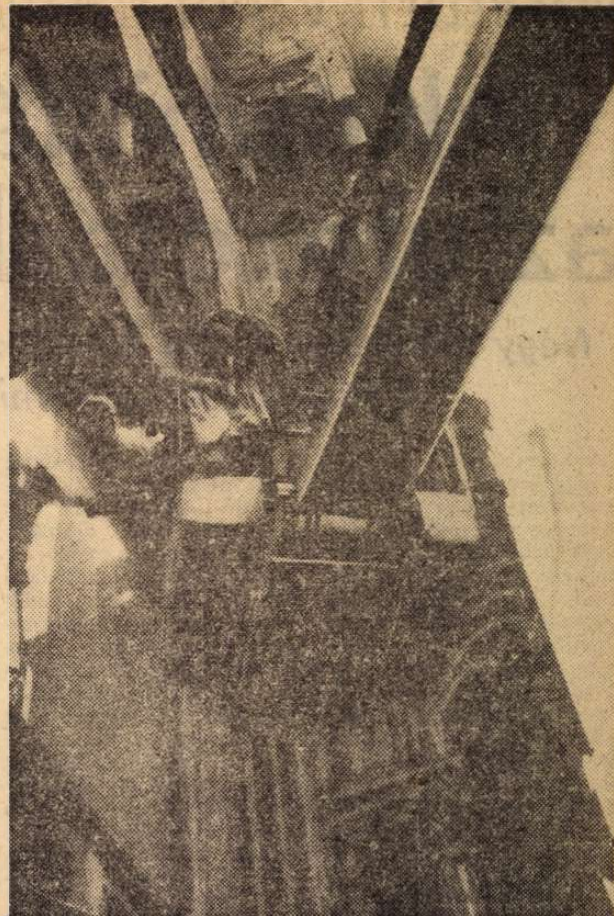
Az említett fejlesztés hosszú időre megoldja a hazai gondokat, különösen a legjobban keresett velur szőnyegből: 1970-re már, több mint ötven százalékos emelkedést várnak. Az idén valamennyi szőnyegfajtából eléri a 2 millió 800 ezer négyzetméter mennyiséget, amely csaknem félmillió négyzetméterrel meghaladja a tavaly gyártott mennyiséget.

A vállalat szombathelyi üzemében készül az első magyar gyártmányú teddy-típusú műszőrmé is.

Az NSZK-gyártmányú Doser-gépen sikerrel fejezték be a kísérleti gyártást és megkezdték a nagyüzemi termelést. Az idei program 150 ezer négy-

Az első virágpalánták

Balatonfüred ékessége minden nyáron a sok virág és különféle dísznövénnyek. Minden jel arra mutat, hogy az idén szebb lesz a híres füredi park. A nyáron öt világrész ritka virágkülönlegességei díszlenek majd a tópart és a két szívkörházi épület között elterülő nagy parkban. Az első kétnyári virágpalántákat a húsvét előtti napokban már ki is ültették. (MTI)

Húsvéti nagytakarítás... A Rákóczi út is készül a kettős ünnepre: darus ablaktisztítók „járnak ablakról ablakra” a magasban.

AGGTELEK, JÓSVAFŐ

Fény a föld alatt

Újjászületett Baradla • Egy évtized a mélyben

A föld alatt, ahová egykor fátylakkal, aztán maxilámpákkal ereszkedtek le a turisták — egyetlen gombnyomásra égők száza ontják a fényt. Ha eddig Aggtelek és Jószafo úgy élt a képzeletben, mint a természet egyik csodája, most mesevilág lett. A Baradla másodszor született meg.

LEGSZEBB KÖZÉP-EURÓPÁBAN

A barlangrendszer világításának korszerűsítéséhez — ahogy Kocsis Pál főmérnöktől hallom — 1963-ban kezdett hozzá a

Villanyszerelőipari Vállalat. Transzformátorállomások építettek és 42 folyókilométer műanyag kábelt fektettek le. Ez a különös, csaknem egyedülálló számító munka a fizikai megerőltetésen túl rengeteg ötletességet is kívánt. A különböző termekben, a különféle alakzatokat más és más fényforrással világították meg, mert a színes cseppköalakzatok így egészen másképp érvényesülnek. Aggteleken például 250 stadionreflektort, 50 jódizzót, 160 víz alatti reflektort és 200 Baradla-típusú lámpát szereltek fel.

Legtöbbjük rejtett elhelyezésű. Színpadias jellegű fényhatásokat — mint a fényfüggöny — csak egyetlen helyütt: a barlang hangversenytermében alakították ki. Vannak csarnokok, ahol több, egyenként 2000 wattos égő sugározza a fényt.

TÜNDÉRVILÁG

A Baradla vizeinek megvilágítása sikerült a legjobban.

A kilencéves munkát Pa-

tócskai Gyula mérnök vezette. Jóformán itt élt csaknem egy évtizedig: éjjel-nappal járta a barlangot, ellenőrizte a szerelést, kereste a jobb megvilágítási módokat — s beleszeretett a Baradlába.

Meséli, hogy esténként motorra pattant Miskolcon, kirobogott Aggtelekre, elővette a zseblámpát és leereszkedett a járatokba. Volt úgy, hogy munkatársával együtt árvízbe került, az utolsó pillanatban menekültek ki a vízbetörés elől. Mások sziklaomlást vesztek át. Húsz-huszonöt főnyi legénységével nem éppen veszélytelenül varázsoolták tündérvilággá a Baradlát.

A meseország lámpái együttesen 680 ezer wattal árasztják el a föld alatti termeket — ez az óriási teljesítmény egy kisebb város megvilágításához is elegendő lenne —, s nappali fényt varázsoznak a hegy alá. A jövő tervei szerint pedig még tovább fokozzák a barlangok gyöngyszemének szépségét: a közeljövőben csónakázót és kisvasutat akarnak építeni a Baradlában. (k. es.)

SZÖVŐDMÉNY

— Egy kis influenza — mondta a doktor bácsi és prüszkolt rá vagy tizenháromat, hogy lassan: helyes a diagnózis. — Hazamenni, ezeket az orvosságokat beszélni, és egy ideig az ágyat őrizni, nehogy szövődmény legyen!

Ezután hazamentem, bevettem az orvosságokat, és őriztem az ágyat. Öt percig. Akkor csengettek.

— Influenza? — kérdezte a szürke felöltös férfi, meglepődve azon, hogy itt-hon talál. — Én a villanyos bácsi vagyok. Az anyni, mint szeptembertől idáig, és csak májusban jövék újra: háromszázhat forint és kilencvanhat fillér. Ez utóbbit próbán, ha lehetne.

Nem mintha nem maradt volna még ennyi a múltkorai préniumból, de úgy rémlett, hogy azt elmulasztottam megemlíteni a Gyulának.

Ezután ismét az ágyat nyomtam. Másfél percig. Akkor csengettek.

— Influenzásokat egyáltalán nem lenne szabad látogatni — morogtam. És újra előhalasztam a dugsz-pénzemet és kifizettem belőle a rádió- és televízió-

számlát a postás bácsinak, az anyni, mint nyolcvan forint, és némi esküdözés után sikerült megkaparintanom Gyula múlt heti lotónyereményét, az anyni, mint hat forint és ötvenöt fillér, minusz le a két forint borralaló.

Ettől kezdve aztán hol az ágyat őriztem, hol az újságpénzt fizettem ki, hol az ágyat őriztem, hol gyermekeimnek utaltam ki kisebb-nagyobb összegeket, ja és tisztítóra is tessék szíves lenni egy százast adni, mert az apucikának fel kell hozni az öltönyét.

— Bajd a jövő héted!

— Nem lehet, mert apucika ad egy fülest, ha elfelejtem.

— De bényt azt elfelejtett adni.

— Nem felejtett el. Azt mondta, minek, ha az anyád úgyis otthon van.

Másnap egy nagyobb summa kiutalásával lehetővé tettem az éppen kifogyott kávé, tea, és még száztizennyhatféle egyéb nélkülözhetetlen élelmiszer beszerzését, megfelelő számú obulusok átnyújtásával leányomat buszbérlethez és három darab meghívóhoz

juttattam (teccik tudni, a Csatai utcai kultúrház ünnepélyére hármat legalább mindenkinek kellett venni).

Harmadnap ott ültem ismét a körzeti váróban, és megesküdttem, ami szent, hogy már deljezzed egészségsz vagy, és ráprüszköltem tizenhármát, hogy lassak: igazat mondom.

— Nem helyeslem! — mondta a doktor bácsi. — Gondoljon a szövődményekre!

— Eppen azokra gondolok — morogtam kifele haladva, az elbocsátó szép üzenettel a kezemben.

És másnap már én is ott köhécseltem a hivatalban a többi egészséggel együtt, befizettem harminc forintot egy heti ebédre, meg egy forintot a napi kávéra, más szövődmény nem volt.

Negyednap reggel Gyula kissé bágyadtnak tűnt, ezért ellentmondást nem tűrően otthon marasztaltam.

— Gondolj a szövődményekre! — szóltam vissza az ajtóból lágyan.

És milyen igazam volt! Mert aznap jött a telefonszámla, meg a Marinyák bácsi a házber, és a kombinált háztartási biztosítás miatt. Csupa szövődmény, nem is lehet az ember elég óvatos ilyen influenzás időkben! G. Szabó Judit

dupla nyereség,
ha
NYERÉSCSÉSZESÍTŐBŐL
a NYERÉSCSÉSZESÍTŐBŐL
fénycépezőgépet vagy
mozigépet
VÁSÁROL
az **OFOTERT**
szaküzletekben
állami áruházakban,
kiskereskedelmi vagy
földművelésügyi
boltokban.
1000 Ft-on felül
árvehető
OTP akcióban